

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.14. Fecit flagellum de funiculis. Animam auaritia submergit, vt dixit Crates, cuius proprium supplicium sunt flagella: fuerunt hæc permixta misericordia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

exultent. Adhuc plura (inquit D. Paulus) tales e-
 teus etiam: *Incidunt in desideria multa, inuita*
Et nociva, qua mergunt homines in interitum &
perditionem. Multa desideria: Vix tibi tantis tam-
 que crudelibus tradito carnificibus, vt nulli fa-
 vius cor excrucient, comedant, & co rodant. A-
 nimæ cruciatus ex desiderio nascitur eius quod
 non habes, hoc est quod te dilamiat. Heu quot
 cordis acerrimos patris caruitices; tot quot sunt
 desideria, eaque multa sunt. *Desideria multa, &*
inuisa. Ahj cum D. Angulino legunt *stulta*
Vana, nullius vitæ, incepta. O bone Deus! Et
 quis videat, quot vent. rom turbines avari caput
 transuolent: quæ desideria, quæ machinationes,
 quæ technæ, & hæc omnia inania, stulta,
 inuisa! Vtinam talis moriatur, vel talis in bo-
 norum heredem influat, vel nauim habeam,
 quam in tal. m. aut talem destinem regionem, &
 tanto pretio vendam, & inde mihi in reditu hoc
 vel il. ad adducatur. Faxit Deus, tale negotium
 hoc vel illo succellu feliciter finiatur! Secun-
 det Deus, vt summo hoc pretio distrahatur. Van-
 næ sunt hæc cogitationes, & inuisæ: quia nec sic
 erit, quia sic cogitas, & nec aliud ex his superest,
 nisi ventus & aura, quoniam sunt nociva: *Inuisa*
Et nociva, qua mergunt homines in interitum &
perditionem. *Nociva:* quia huic vel alteri damnium
 imprecatur, & optant vt mercium pretium au-
 geatur, quas possident, & inopia Respublica fa-
 tigetur quando satis illis est prouisum & ran-
 dem mergunt illos in interitum & peritio-
 nem.

S. 14. Fecit flagellum de funiculis. *Ani-*
mam auaritia submergit, ut dixit Crates,
cuius proprium supplicium sunt flagella: fun-
tunt hæc permixta misericordia.

Vltima perpende Apostoli verba: *Que mer-*
gant homines in in. ritum: Redundant hæc
 verba mystetis: & illa ad trutinam reuo-
 cat D. Chrysof. tales & ait Apostolum dixisse,
 quod mergantur in interitum: quia sunt omnis
 inops remedij, qui nec agant de egrediendo, nec
 de cognoscendo, quo mergantur, interitum. *Ben-*
ne: Mergunt: adeo vt emergere, & respicere ne-
queant. Semper hoc sic intelligatur, quod non sit
 absolute non possibile, sed vt tantummodo rei
 difficultas exponatur: hoc namque termino
 Christus illam exposuit, dicendo: *Impossibile est*
diuitem intrare, &c. vt superius explicau-
mus. Videtur Apollolus spectare facinus illud

Cratis Thebani, qui pro vt sapius expendit D.
 Hieron. Famâ floruit in orbe nouissimus. *Homo*
diuissimus erat, inquit ille, se Philo opia studio
 tradere satagebat, illamque Athenis profiteri;
 vbi toto mundo celeberrimæ vixebantur. Aca-
 demix: aduertit autem, quod mentem suam diuer-
 tere ab opibus suis nequiter, & cum se studio
 vellet occupare, confestim animum ab opibus
 arcilque doleret immersum. Hinc ex proposito
 omnes vendit suas facultates. & bona, & pecu-
 niam eorum pietum coacervat, illam defert se-
 cum, nauim conscendit, & ducit in maris al-
 tissimum: hic illam arripit, & in profundum de-
 mergit pelagi, exclamans: *Abite pessum male-*
cupitatis. Ego vos mergam, no ego mergar a vo-
 bis. Non ait: pessum ite male diuipie: nam in
 se diuitia malon sunt, sed malæ sunt cupiti-
 tates. *Male cupiditates:* Hæc namque sunt, quæ
 demergunt animam, & fluctibus absorbent, vt
 ad diuina & spiritalia nequeat adij. trare. Hoc in-
 tellexit Philoophus, & sic se res habet, quod ve-
 re mergant animam, vt respirare nequeat, nec
 caelestibus attendere, nec dare locum, vt semen
 optatum doctrinæ Christianæ radices figat, vt
 eum solidat: air: spinae sunt quæ telluris ebi-
 bunt humorem ac virtutem, & bonum demer-
 gunt semen, ne radices intuat. fructumque fe-
 rat vberimum.

D. Chrysof. ornate reusque discurrir, o-
 stendens quàm stricte liget animam habendi cu-
 piditas, & quàm fortiter eam pecunia attingue
 captiuat: Fabulam appositè protulit de Pluto-
 ne, de quo comediam fingit antiquus Aristo-
 phanes Poëta Græcus, quem fabulabantur Gen-
 tiles, Deum opibus amplissimis affluentem, qui
 fraudibus dolique multa sibi compatauerat bo-
 na, quibus conseruandis optam nauabat talem
 quæ nullus posset diligentiorem: quem dum lu-
 pier intendit castigare, ex ipsius facultatibus
 catenas conflat, ad aquas reum condemnauit.
 Hac fictione designantur; qua ratione diuites
 suis ipsis diuitijs condemnentur: hæc namque ca-
 tenæ sunt quibus fortiter alligantur. Vnde sic D.
 Chrysof. ne dixeris illos esse diuitiarum domi-
 nos, sed seruos catenas, & vt talibus illis com-
 patere. *Si mecum aliquem (audio D. Chrysof. lo-*
quentem) videris vincum ceruice, manibus ped-
ibusque serratum, propterea illius maxime miseratus
sic etiam, &c. Propier illa vincula habet eisdem
carceris seuiorem, amorem pecuniarum, qui semel
in se vincum, nequaquam de hoc carcere exire per-
mittit, sed mille illi imponit catenas, & ista, &
seras, atque custodias; & in interiorum conyctens

Epi. 15. ad
 Paulin. da
 in
 Monachi.
 Ep. 26.
 ad Pan-
 machi de
 consla. ic-
 na super
 obitum
 Paulini,
 Et 2. 2. 8.
 tra Loui-
 na.
 L.
 Crates de
 mergit
 pecunias,
 ne ab eis
 demerga-
 tur.
 II.
 Cupiditas
 ligat ho-
 minem,
 quod fa-
 bila Plu-
 tonis ex-
 plicatur.
 D. Chry-
 sof. 13. m.
 ad Cor.
 To. 4.

Ser. 100.
 de temp.

40
 D. Chr.
 Ho. 17. m.
 2. ad Tim.
 Tom. 4.

mittit, vel dolorem exiguum, quandam uelicio-
necessitatem, & illorum infelicitum bonorum
indigentiam. Quid dissolutiones: vestre, quid
carus lasciuie merebantur? Quid horrenda ve-
stra periuria? quid infanda vestra adulteria? Quid
perpetua Dei eiusque diuine legis obliuio? Per-
pende, quibus te tot criminum reum castiget &
uide an pena conueniat, qua te flagellat, tot
culpis, quibus Dominum offendisti?

Porto perpende quam siue vlla mensura suam
tecum extendat misericordiam. Quo vsque acce-
dit? Secundum altitudinem caeli a terra, &c. quam
nobilem tibi concessit essentiam? Animam quam
illustrem? quibus, precor, donum fidei metu-
isti? quid habet Deus quod tibi non dederit? Cae-
los tribuit qui tibi dent insuetas terras, quae
te sustentet, fructus, qui te nutriant, Angelos tui
custodes, Apostolos tibi praedicatores, Sacerdo-
tes qui te a peccatis absoluant, suum tibi propi-
nauit sanguinem, vitam largitus est, & indulgit
redemptionem. Omnia, vstra sunt, (aitbat A-
post. 3. 23) siue Paulus, siue Apollo, siue Cephas, siue
mundus, siue vita, siue mori siue praesentia, siue fu-
tura, Omnia enim vestra sunt. Considera, num
misericordiae suae finem in tuum extendat bene-
ficium? Vide num boni noueris aliquid, quod
tibi non dederit, vel promiserit. Perpende, num
terminum finemque habeat tuorum indulgentia
peccatorum, haec & misericors, & hoc anno,
& praeterito, quotquot commisit misericors re-
miserit: Si veniam desideres, illam tibi benignis-
simus offert. O benedicta sit talis tantaque Dei
misericordia.

S. 15. Projicit Christus, vt bonus Iudex pecu-
niam non eo processit, vt talem puniret pol-
lutionem, qualem nemo in Templo futuram
suspicaretur.

Effudit de: Evertit pecuniam & solo prostra-
uit. O iustum iudicem, qui nequa non af-
ficetur pecuniae, sed & ipsam execratur, &
excipit vt inimicum, vt pestem, & licet cumu-
los videat ducatorum ac regalium aureorum,
non solum illum hi non cohibent, sed ipsos etiam
solo prostrant, quasi qui habeat illos vt hostes
insensibilissimos. Hic, ita hic in iustitia gubernabit.
Siue iustitia vita haec traduci non potest, nec bo-
nus est iudex qui illam non obseruat. Aduertunt
I. Rex & iu-
stia so-
ciantur.

Evangelicus mundi proponens desiderium, quod
flagrans aduentum filij Dei postulabat: sic eius
nomine exclamat: *Ronitruum de super, & nubes isa. 43. 8.*
pluuiam insum, &c. & iustitia oritur simul. Et
Hieremias quasi seruentionibus hic Deus. rel-
ponderet desiderijs, sic eius nomine. promittit
vaticinans. *Eccoe dies veniunt, & suscitabo Dauid* *Hiere. 23.*
germen iustum, & regnabit Rex & sapiens erit, &
susciet iudicium & iustitiam in terra. Quam pri-
mum Salomon regni suscepit gubernacula actus
ostendit iustitiae: & primus qui emulit vt regis
huius probaret virtutem in hoc ostenditur: *Vide-
runt enim sapientiam Dei esse in illo ad faciendum in 3. Reg. 3.*
iudicium. Iustitiam via bona facere iustitiam. Rex 28.
qui iudicat in veritate pauperes, thronus eius in a. Prou. 16. 5.
terminum firmabitur. Promisit Propheta Isaias ven-
turum Messiam, qui Rex esset, & suis cuncta *Prou. 29.*
ponderibus libraret aequissimus. *Eccoe in iustitia isa. 32. 1.*
regnabit Rex. Vt autem hoc faciat Rex, quid e-
rit expediens? vt non solum non afficiatur pecu-
nia, sed ipsam exhorreat, & solo prostrat. Di-
uine plane dixit hoc lethro foecr Moysi, licet in-
fidelis. *Prouide de omni plebe viros potentes, & Exo. 18. 11.*
*timentes Deum, in quibus sit veritas, & qui ode-
runt auaritiam.* Eleganter bonorum iudicum ap-
Index o-
ponit condiciones: homines vt sint potentes, detur
diuites quos nulla premit necessitas vile quid pauciam vt
trandi, nec eius gratia ad lucrum magis, quam hostem.
ad iustitiam desistant oculum. *Viras potentes.*
Timentes Deum, qui seiant futurum aliquem, qui
rationem ab eis exigat, & ad trutinam reuocet
iudicij id quod iudicauerit, illud quod absolue-
rint, quodque condemnauerit. Viri, qui parum
est quod non sint amici pecuniarum, in super de-
beant illas exhorrescere, & velut capitalem ius-
titiae hostem execrari. *Qui oderunt auaritiam.*

Quilibet autem illud execratur, quod est ar-
tis suae fini contrarium, Medicus tota hostilitate
impugnat infirmitatem, saluti contrariam, quam
praetendit conatque introducere: Qui digni-
tatem ambit, illud odit omne, quod sibi credit
esse obstaculo. Quod iustitiam impedit, & illi
communiter manus constringit, oculos excec-
cat, corque pervertit, pecunia est: bonus iudex
nequa illam debet non amare, sed & detestari.
Quis hoc melius quam Isaias explicauerit? *Qui isa. 33. 15.*
*projicit auaritiam ex calumnia, & excussit manus
suas ab omni munere, &c. & in excelis habita-
bit, munimentum saxorum sublimis eius, &c. Ille
qui munita rejicit, & manibus suis iniecta for-
tus excutit, quasi in sinum suum qui viperam
iniecisset: talis sit oportet aequissimus iudex. In-
trudunt manibus tuis viperam, vel scorpionem.*
Hic